

NATUUR.SPROKKELS

NATUURPUNT TREMELO

Voorwoord

Natuurpunt brengt mensen en natuur bij elkaar.

Het jaar loopt op zijn einde en ik wil even stilstaan hoe elk jaar opnieuw enthousiaste vrijwilligers, actief aan het werk zijn gegaan in en voor de natuur en het landschap.

Het nuttige werk van al deze vrijwilligers is een heel belangrijke ondersteuning voor het behoud van de natuur en het landschap in onze gemeente! Zij zorgen ervoor dat karakteristieke landschapselementen zoals knotbomen, poelen, bosranden, hooilanden, heide, bossen, vennen, ... beheerd en onderhouden worden.

Het natuurbehoud door vrijwilligers vormt de basis waarop Natuurpunt ontstond in de jaren '70. In die tijd organiseerden steeds meer burgers zich als vrijwilligersgroep om zich in te zetten voor het behoud en beheer van de natuur. Het beheer van de knotwilg of het maaien van hooilanden is daar een bekend voorbeeld van, en wordt inmiddels vaak als symbool gebruikt wanneer het gaat over vrijwilligerswerk in de natuur en het landschap. Uit deze groepen vrijwilligers ontstond uiteindelijk de vereniging zoals deze nu bestaat.

Nog steeds vormt natuurbehoud en -beheer de belangrijkste vorm van vrijwilligerswerk. Vele vrijwilligers werken meerdere malen per jaar in het beheer van de natuur. Zo zie je dat bij de Dag van de Natuur letterlijk de handen uit de mouwen worden gestoken.

Maar er is voor elke vrijwilliger wat wils.

Elke vrijwilliger heeft een voorliefde voor een bepaald type vrijwilligerswerk. Bomen zagen in de winter of het maaien en hooien in de zomer, is immers niet hetzelfde als het gidsen van een wandeling of het mee uitwerken van beleidsplannen in kader van ruimtelijke ordening, of een schoolse natuurbelevingsactiviteit.

Het vrijwilligerswerk is veelzijdig en zo is er voor elk wat wils! Op die manier kan elke vrijwilliger zijn of haar kwaliteiten inzetten en een bijdrage leveren aan de natuur en zijn leefomgeving.

Natuurpunt ondersteunt de vrijwilligers bij het werk in de natuur en landschap door het aanbieden van gereedschappen, materialen en het geven van cursussen en begeleiding en opleiding en een gezellige werksfeer. De kwaliteit van het vrijwilligerswerk blijft op die manier hoog en de continuïteit van het vrijwilligerswerk is beter gewaarborgd.

Tot slot wil ik jullie nog willen mededelen dat ik in 2014 het voorzitterschap doorgeef aan een collega. Deze wordt op onze algemene vergadering voorgesteld.

Hierbij wil ik dan ook alle collega's, vrijwilligers en leden van Natuurpunt bedanken voor hun inzet en het vertrouwen en ik wens iedereen:

Prettige feestdagen en een Gelukkig nieuwjaar.

Bruno Wallyn

Een dag om niet snel te vergeten

Normaal was het dit jaar niet aan onze afdeling om een “Dag van de Natuur” te organiseren. We hadden immers vorig jaar één gehouden in de Guldentop en zouden pas in 2014 weer aan de beurt komen. Om de twee jaar dus. Maar na de publieke belangstelling voor het project ‘Sven Nys Cycling Center’ op de Balenberg op te richten, vond Natuurpunt dat we toch ook een beetje aandacht moesten vragen voor de natuur daar. We werken inderdaad al jaren op de Balenberg en omgeving aan het Bruine Vuurvlinder project.

De “Dag van de Natuur” zijn eigenlijk twee dagen, namelijk het derde weekend van november. Ons werd zondag 17 november toe bedeed.

Onze beheersploeg voerde voorbereidende werken uit met de bedoeling om op 17 11 zoveel mogelijk werk te kunnen verzetten zonder gevaar voor de vrijwilligers. Er werd gemaaid en gezaagd. Alles in functie van het Bruine Vuurvlinderproject.

Zaterdagmiddag werden de tenten opgesteld. Het was toen mistig, kil weer. Niet ideaal om mensen naar buiten te lokken. Gelukkig was het zondag een tikkeltje beter. Minder vocht in de lucht, wat een minder kil gevoel gaf. Over de ganse dag mochten we toch een vijftigtal deelnemers verwelkomen. Sommigen alleen in de voor middag, anderen in de namiddag, maar de meesten de ganse dag.

Een dag die startte om 9 uur (voor de actieve leden al om acht uur). De deelnemers konden uit twee activiteiten kiezen hooien of helpen met het takkenhout te verwijderen. Mensen van Natuurpunt zaagden om een houtkant te scheppen, de dagvrijwilligers sleepten het takhout weg om een takkenwal te maken. Het hakhout werd naar verschillende adressen afgevoerd als brandhout. Helpers krijgen immers gratis een lading hout. Spijtig dat we geen enkele Chiro- of Scouts groep zagen. Een dag in de open natuur én gratis brandhout voor het kampvuur. We dachten dat het de jeugd wel zou aanlokken. Niet dus! Maar het is een algemeen verschijnsel dat verenigingen kampen met gebrek aan belangstelling van jongeren. Bruno had iemand gevonden die nog de oude manier kende om hooiruiters te maken. Een hooiruiters verschilt met een hooimijt. Een ruiters bestaat uit drie staken als basis, een mijt uit één staak waar rond hooi wordt opgestapeld. Een hooi-hop is dan weer gewoon hooi op een hoop (zoals het verbasterd woord hop zegt) zonder staak.

Men begint aan een hooiruiters met drie staken van 2,5 à 3 meter boven aan samen te binden. Onderaan verspreidt men de drie staken in een gelijkzijdige driehoek. Men verbindt onderling de staken met drie andere om circa een halve meter hoogte. Leg hierop nog drie staken die deze weer overbruggen. Dan kan men beginnen aan het aanbrengen van hooi. Maar dat moet ook volgens de juiste procedure gebeuren. De eerste laag bestaat uit opgerold hooi, dus niet gewoon opgeschept. De eerste hoopjes legt men ter hoogte van de staken. Vervolgens vult men de gaten tussen de stapels op. Na de eerste (opgerolde) laag kan men beginnen te stapelen met de hooiriek. Maar ook hier moet men juist te werk gaan! Hooi opscheppen én het omdraaien bij het opleggen. Bij het opleggen het hooi met de riek iets terug trekken en aan stompen. De opening onderaan en in het midden moeten immers vrijblijven om luchtcirculatie te behouden om te kunnen drogen. Het lijkt simpel maar de ruiters die we alleen maakten, zonder de begeleiding van de specialist, viel in elkaar. Geen gelijkzijdige driehoek gevormd en het hooi niet mooi rond verdeeld. Te recht op de kanten, een piramidevorm i.p.v. een kegel waren de fouten. Een probleem was ook dat het gras te nat was en dus te zwaar.

De foto's van het maken zijn te zien op Facebook 'Natuurpunt Tremelo' in het album 'Hoe een hooirouter maken'.

Op de middag waren er broodjes en soep. In namiddag (16 h 30) pannenkoeken en streekbieren (voor de liefhebbers) of andere dranken.

Schepen Diana Willems bracht in de namiddag ook nog een bezoekje en hielp nog een handje met het opruimen. Vooraf was ze gaan wandelen met de Gezondheidsraad. Enkele weken voordien had ze aan deze raad voorgesteld het wandelparcours langs onze activiteit te laten passeren om zo ook ons in de kijker te zetten, maar dat werd afgewezen door de organisatoren van de wandeling.

Paul Dillen

Inleefstage Don Bosco Haacht

Ook dit jaar vroeg het Don Bosco instituut om samen met Natuurpunt Tremelo een inleefstage te organiseren. Omdat NP-Haacht zich had terug getrokken kwamen er dit jaar twee groepen. Stageperiode voor dit schooljaar was op 14 en 15 oktober en op 17 en 18 oktober.

's Voormiddag : beheerwerken 9u tot 12 u

Door de begeleiders van Natuurpunt Tremelo kregen de leerlingen eerst een toelichting over de opdracht en de doelstelling van de verschillende natuurbeheeractiviteiten.

Op maandag en dinsdag waren Walter en Noël van de partij, op donderdag en vrijdag namen Willy en Luc de leerlingen onder hun hoede en op vrijdag kwam Danny de groep versterken

Alle werkgereedschap en materiaal werd door Natuurpunt Tremelo meegebracht.

Harken, rieden, hooiharken, spaden, kettingzagen en kruiwagens stonden klaar voor gebruik!

Wat werd er gedaan?

- Hooilandbeheer in de Laakvallei Tremelo: afvoeren van maaisel.

Doel: versralen van de bodem met het oog op andere planten soorten.

- Hakhoutbeheer en het bouwen van een takkenwal – hoop

Doel: verjongen van struiken en struwelen.

- Bosbeheer: exotenbestrijding: het verwijderen van Amerikaanse vogelkers met de hand.

Demonstratie van het vellen van een boom met kettingzaag.

's Namiddag : wandeling 13u tot 16 u

- Natuurwandeling in de Laakvallei met gids.

De inleefstage verliep goed, ondanks het slechte weer van maandag en dinsdag. Er werd hard gewerkt, behalve toen de voorziene leerkrachten afwezig waren door ziekte en de leerlingen alleen moesten komen.

Twee leerlingen stonden toen op het verkeerd adres en kwamen 2 uur te laat toe.

Vogelkers uittrekken met de hand vonden de jongeren niet zo'n leuke bezigheid, het afzagen van zijtakken daarentegen was een topper!

Beheerswerken

Bij de inhuldiging van de Zegbroekwandeling op 3-6-12 eindigde een intensieve periode aan voorbereiding van het wandelpad.

Een heel jaar lang ging de aandacht van de werkploeg naar het Zegbroek. Er werd afval geruimd, gekapt, gezaagd, een knuppelpad aangelegd en bewegwijzering gezet. Later volgde het ruimen van de poel. Dit alles om een educatief wandelpad te maken

Na 3-6-12 ging de aandacht van de beheersploeg naar onze andere reservaten. Er werd gehooid en gemaaid.

Langs de Hondsdonkweg werden overhangende bomen gekapt, zodat ze geen hinder voor de burens of het wegverkeer konden vormen. Deze bomen, hoofdzakelijk kastanje, werden vakkundig op 2 meter gezaagd, daarna gekliefd en gepunt om als weidepaal rond onze weiden dienst te doen. Er wordt verteld dat het om meer dan 300 palen gaat. (Eén kliefhamer is hierbij gesneuveld).

Aan het perceel dat we in beheer hebben langs de Lange Rechtestraat, werden de bermen opgeruimd en in hakhout gezet. Dode en gevaarlijke bomen werden gekapt zodat ze geen bedreiging vormden voor de buurtbewoners. Exoten werden verwijderd.

Palen werden geplaatst en wachten nu op de draad om het bos te vrijwaren van sluikstorten.

Via de gemeente hebben we positieve reacties van de buurtbewoners op deze beheerswerken gekregen.

Ook rond andere percelen werden palen gezet. Het plan is om deze percelen te laten begrazen door schapen. Nu nog de draad rond de percelen zetten en de begrazing kan beginnen. Ondertussen zijn er ook, zoals het hoort, schuilhokken voor de dieren geplaatst.

Het reservaat aan de Balenberg werd grondig onder handen gepakt.

De bermen werden in hakhout gezet, de weide werd gemaaid en het maaisel werd op 17/11/2013 onder de deskundige leiding van Rudi op hooiruiters gezet. De rest werd afgevoerd. Hier gebeuren de werken om een gunstig biotoop voor de bruine vuurvlieder te creëren.

Maaien, hooien en het hooiafvoeren zijn samen met begrazing beheersvormen om de grond te verschrallen. Hierdoor zal het gras minder vlug groeien en krijgen (bloemrijke) kruiden meer kans om te groeien. Waar meer vlinders en insecten naar toe komen, die op hun beurt vogels lokken,

Op de werkdagen dat het weer te slecht was om buiten te werken, werden er cursussen gegeven. Veilig werken met kettingzaag en bosmaaier waren een succes, zeker toen de aanwezigen zelf de kettingzaag of bosmaaier in handen kregen. Ook het onderhoud van de machines en het slijpen van kettingen kregen de volledige aandacht van de werkploeg.

Zo groeit onze werkploeg uit tot een enthousiast, efficiënt, technisch onderlegd team dat op een veilige en gestructureerde manier kan werken.

Klieven van boomstammen naar palen.

Plaatsen van palen voor begrazingsraster.

De eekhoorn

Sciurus vulgaris

Net als muizen en ratten zijn eekhoorns knaagdieren, maar dankzij hun schattige uiterlijk hebben ze een hogere aaibaarheidsfactor. Toch zijn ze niet zo onschuldig als ze eruitzien want ze beschikken over vlijmscherpe tandjes waarmee ze stevig kunnen bijten. Laat de diertjes dus vooral met rust: het zijn wilde dieren die thuis horen in onze natuur. De eekhoornsoort die in Vlaanderen leeft, wordt ook wel eens rode eekhoorn genoemd. Ook in de rest van Europa is dit de meest voorkomende soort. Hij komt niet voor in Zuid-Spanje en enkele Mediterrane eilanden. In het Verenigd Koninkrijk is ooit de grijze eekhoorn geïntroduceerd. Die laatste heeft er nu rode eekhoorn teruggedreven tot het noorden van de eilanden. Ook in delen van Italië verdringt de grijze eekhoorn de rode eekhoorn. De grijze eekhoorn is groter, zwaarder en minder schuw dan de rode eekhoorn. Je herkent de eekhoorn aan:

- een grote pluimstaart
- oorpluimen in de winter
- kleur van de pels kan variëren van rood tot bruin, zandkleurig, grijs of zwart, met een witte buik
- 4 tenen aan de voor- en 5 aan de achterpoten, met scherpe nageltjes om goed te kunnen klimmen
- onderkaakshelften die los van elkaar kunnen bewegen, waardoor ze gemakkelijk noten kunnen openkraken

Zijn grote pluimstaart gebruikt de eekhoorn om signalen te geven. Als hij zich bedreigd of onzeker voelt, maakt hij zwaaiende en golvende bewegingen met zijn staart. Hij gebruikt die ook om het evenwicht te bewaren bij het springen en om zijn lichaamstemperatuur te regelen.

Voedsel

Eekhoorns leven zowel in naald-, loof- als gemengde bossen, parken en tuinen. In herfst en winter eten eekhoorns vooral zaden van bomen: hazelnoten, beukenootjes, kastanjes, zaadjes van dennen-, spar- en lorkenappels,... Hij is een flinke eter: hij kan de zaadjes van meer dan 100 dennenappels per dag opeten! Eekhoorns leggen een zo groot mogelijke wintervoorraad aan, waarbij ze de zaden telkens alleen of met enkele samen in een ondiep putje begraven. De 'wintervoorraadjes' worden teruggevonden op geur, maar vaak ook vergeten of niet teruggevonden.

In de lente, wanneer de bomen hun zaden verliezen, schakelen eekhoorns over op voordien aangelegde voedselvoorraden en op knoppen en scheuten en later ook op bloempjes van bomen, bessen, insecten en -gallen, rupsen, zwammen en af en toe zelfs een vogeleitje of jonge vogel. Vanaf juli neemt het aandeel zaden in hun dieet opnieuw toe. De eekhoorn wordt vaak bestempeld als een 'beruchte nestrover', maar het aandeel van vogeleieren in zijn dieet is zo klein, dat de impact op vogelpopulaties verwaarloosbaar is.

Winterslaap

In tegenstelling tot wat veel mensen denken, houden eekhoorns geen winterslaap. Ze zijn in de winter wel minder lang actief, om niet teveel energie te verliezen: vooral in de voormiddag en de vroege namiddag duiken ze dan op. Bij langdurige koude blijven eekhoorns wel eens enkele dagen in hun nest. De rest van het jaar zijn ze actief van zonsopgang tot zonsondergang.

Eekhoorns gebruiken op een half jaar tijd ongeveer 12 nesten. Het gaat zowel om rust- als slaapnesten. Ze maken hun nest in een natuurlijke boomholte of een verlaten spechtenhol of bouwen zelf een bol nest van takken met bladeren of naalden, met een binnenbekleding van afgestripte bast, mos, varens, gras, ... Er is een steviger gebouwd hoofdnest dat vaker en langer gebruikt wordt (o.a. tijdens de winter en als kraamnest).

Voortplanting

Eekhoorns hebben 2 duidelijke voortplantingspieken: in januari en in mei-juni. Tijdens de paring zitten 2-4 mannetjes het vrouwtje achterna. Het meest dominante mannetje - of het mannetje dat het langst volhoudt - mag uiteindelijk paren. Soms mag het dominante mannetje al een week op voorhand bij het vrouwtje slapen, maar na de paring gaan beide partners weer elk hun eigen weg. Wijfjes paren ook soms met meerdere mannetjes. Genetisch onderzoek toonde reeds aan dat jongen van eenzelfde nest soms verschillende vaders kunnen hebben.

Na een draagtijd van 36-42 dagen (dus vanaf begin februari) worden 2-6 jongen geboren. Het voortplantingssucces is het grootst bij grote, zware vrouwtjes met voedselrijke leefgebieden en bij gunstige voedsel- en weersomstandigheden. Op een leeftijd van 8 weken komen de jongen voor het eerst naar buiten, en op 3 maand jaagt de moeder hen weg en moeten ze een eigen woongebied gaan zoeken. Op 9-10 maand zijn de jongen geslachtsrijp.

Vijanden

Eekhoorns worden bejaagd door allerlei roofvogels, waarvan de havik waarschijnlijk de grootste impact heeft. Daarnaast vangt ook de sperwer en zelfs de buizerd eekhoorns. Kraaien roven soms jonge eekhoorns uit het nest. Naast roofvogels zijn marterachtigen belangrijke predators. Veel eekhoorns worden in het voorjaar, wanneer ze op de grond foerageren, gevangen door een bunzing. Ook wezels, hermelijnen en steenmarters roven nesten en doden zelfs volwassen eekhoorns. Ook vossen zetten al eens een eekhoorn op het menu. In tuinen worden jonge eekhoorns vaak door honden of katten gedood. Daarnaast kan ook het verkeer een belangrijke doodsoorzaak zijn, vooral rond kleine bosjes, waar de eekhoorns bijna dagelijks de weg moeten oversteken naar de omliggende tuinen om voldoende voedsel te vergaren.

Doordat de eekhoorn bij ons niet in hoge aantallen voorkomt, zorgt het afstrippen van bast en schors en het opeten van knoppen en scheuten meestal niet voor grote schade aan bomen en struiken. Wel kunnen eekhoorns in tuinen de volledige voorraad hazel- of okkernoten opeten. Gelukkig vinden de meeste mensen dat niet erg.

Eekhoorns worden er vaak van beschuldigd de natuurlijke verjonging van bossen te saboteren. Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat de eekhoorns alle zaden opeten. Dat ze zaden begraven heeft trouwens ook een positieve invloed op de kieming en verspreiding van de boomsoorten, omdat de eekhoorns zeker niet alle zaden van hun wintervoorraad terugvinden.

Habitat

Tussen 1960 en 1970 stortte de populatie van de rode eekhoorn in West-Europa in een door een ziekte. De populatie is sindsdien grotendeels hersteld. De kans op de aanwezigheid van rode eekhoorns is altijd zeer hoog in grote bossen, onafhankelijk van de voedselrijkdom. In kleine bossen echter wordt de kwaliteit zeer belangrijk. De kans op hun aanwezigheid daalt ook sterk met een stijgende isolatie van het bos. Hierdoor zijn de provincies Antwerpen en Noord-Limburg, met hun grote naaldbossen, het meest geschikt voor rode eekhoorns. In Zuid-Limburg, Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen (uitgezonderd de noordelijke bosgordel van Oost-Vlaanderen en de grote bossen ten oosten en zuidoosten van het Brussels Gewest) kent de rode eekhoorn een lage aanwezigheid, door de zeer vochtige of lage kwaliteitsbossen (bv. populier). In West-Vlaanderen, een provincie met zeer weinig bossen, komen rode eekhoorns enkel lokaal voor, hoofdzakelijk in de omgeving van Brugge. In de bossen van zuidelijk West-Vlaanderen zijn er sporadische zichtwaarnemingen van rode eekhoorn.

Lees ook over de eekhoorn op www.waarnemingen.be.

Bron: Natuurpunt

Algemene ledenvergadering- 19 januari

Op de ALV worden de activiteiten van 2013 met behulp van een diavoorstelling belicht en de plannen voor 2014 voorgesteld. Alles volgens werkgroep. We werken immers al enkele jaren in werkgroepen, die om de twee maand samenkomen. Onze afdeling is nog steeds een goed draaiende groep, maar sommigen haken af, omdat ze een andere bezigheid vonden, ze te oud worden of gezondheidsproblemen kennen.

Daarom willen we dit jaar een speciale oproep richten voor kandidaten, die een bestuursfunctie willen bekleden (voorzitter, secretaris); of die willen werken in één van de

werkgroepen (educatie, beheer, vereniging, beleid, studie); of zich geroepen voelt medeconservator te worden van één of meerdere van onze 4 reservaten.

Kom zeker op de ALV luisteren wat dat allemaal inhoudt. Nog geen ervaring? Geen probleem je geraakt er zonder moeite mee in.

Vooraf mensen die educatie willen versterken. We willen onze goede samenwerking met de Tremelose scholen immers in stand houden en zoeken mensen die ons daarin willen bijstaan.

Overzicht

Voor iedereen:

14 u. Start wandeling aan de ingang van de Gemeenschapsschool De Cocon Veldonkstraat 10 – 3120 Tremelo.

De wandeling duurt een 2 tal uren en gaat door het Laekdal.

16 u. Koffie en gebak aan de democratische bijdrage van 5 € in de zaal van de Vrije Basisschool De Cocon.

Voor leden:

16 u 30 – 17 u. Voorstelling power point presentatie.

Aan de hand van een PPP worden de activiteiten en de doelstellingen van de verschillende werkgroepen toegelicht. Aansluitend goedkeuring jaarverslagen en bestuursverkiezing.

18 u Gratis hapje en drankje.

Bij deze nodigen we jullie graag uit.

foto Staf De Roover

Winterwandeling met hartverwarmende drank

Focusactiviteit: De Laakvallei en haar Natuurgebieden als bron van (biodivers) leven. Winterwandeling met hartverwarmende drank

Praktische info

Datum: zondag, 2 maart 2014

Locatie (adres) vertrek: Kerk van Tremelo, Pater Damiaanplein, Tremelo

Uur: 14:00

De vallei van de Laak is een groene corridor tussen het Demer- en Dijlegebied. De open ruimte van het beeklandschap is een aaneensluiting van hooilanden, weilanden en broekbossen. Het natuurgebied Laekdal is langs de Laak gelegen. De komgronden links en rechts van de Laak zijn de natuurlijke overstromingsgebieden van de beek die kunnen benut worden om overtollig water op te vangen. Bij hoog water wordt de Dijle tot hier opgestuwd en bewijzen deze gronden hun nut want dankzij het natuurlijk bergingsvermogen van de vallei worden woongebieden van waterrellende gespaard. In de moerassige valleigronden, o.a. in de Putten van Fonteyn, werd vroeger turf gestoken. Op oude kaarten is te zien dat dit een oude meander van de Demer moet geweest zijn.

Natuurpunt ijvert voor een levende Laak. De Grote Laak was ooit een onbevaarbare nevenloop van de Demer, die zich ter hoogte van Aarschot afsplitste om in Tremelo (Ninde) in de Dijle uit te monden. Door de rechte trekking en dijkverhoging van de Demer in 1974 raakte de Grote Laak haar natuurlijke wateraanvoer kwijt. Nu wordt de beek alleen nog gevoed door afval- en regenwater. Natuurpunt ijvert voor het herstel van de verbinding met de Demer, zodat de Grote Laak terug watervoerend en dus terug vol leven én aantrekkelijk wordt. Het beheer van waardevolle Natuurgebieden zoals het Zegbroek en het Laekdal zorgen voor het behoud van specifieke en zeldzaam geworden fenomenen zoals trilveen en het herstel van de biodiversiteit die ook de rest van de vallei ten goede komt.

Brakona contactdag 2014

Op zaterdag 1 februari 2014 organiseert de Vlaams-Brabantse Koepel voor Natuurstudie de 15e editie van de Brakona contactdag. Ben je een enthousiast natuurliefhebber en begeesterd door natuurstudie? Dan is deze dag vast iets voor jou! Natuurstudievrijwilligers brengen een gevarieerd aanbod aan presentaties over het reilen en zeilen van de natuur-studiewereld in de provincie Vlaams-Brabant. Je komt er meer te weten over de verspreiding van de Knautiabij, de ideale trektelomstandigheden, de impact van kleine landschapselementen op nachtvlinders, de oprichting van de nieuwe Steenuilenwerkgroep en zoveel meer.

Tijdens de pauzes kan je de boekenwinkel van Natuurpunt of diverse infostands bezoeken of je ervaringen uitwisselen met andere natuurliefhebbers bij een versnapering.

Met andere woorden: deze dag is een must voor iedereen met een gezonde interesse in natuurstudie. Wij kijken er alvast naar uit! We hopen jullie ook.

Inschrijvingen

Inschrijven voor deze dag kan via www.brakona.be of brakona@natuurpunt.be. Je inschrijving is geldig na storting van 5 euro (incl. broodjeslunch en koffiepauzes) op rekeningnummer 230-0524745-92 uiterlijk 26 januari 2014 met vermelding van je naam en 'Brakona contactdag 2014'.

Info

Griet Nijs
Projectmedewerkster Brakona
Natuurpunt Studie vzw
Telnr.: 015/77.01.61 (tijdens kantooruren)
E-mail: brakona@natuurpunt.be
www.brakona.be

Cursus natuur-in-zicht

Zoekt u echte natuurbeleving? Wilt u uw basiskennis over de natuur vergroten? Draagt u graag een steentje bij aan meer natuur en een beter milieu?

Dan is deze cursus iets voor u. We dompelen u onder in de natuur in uw eigen buurt. Daar is meer te beleven dan u kan vermoeden. Een fraai handboeklaait u toe om wat in de les of op excursie behandeld is, nog eens rustig thuis na te lezen. Enthousiaste en deskundige lokale vrijwilligers begeleiden en verzorgen de lessen en excursies.

Practische info

lokatie: Kessel-lo

Datums: 24 en 26 april, 8, 10, 15 en 17 mei, 12, 14, 19 en 21 juni.

De theorie lessen vinden plaats op donderdag van 19 tot 22 uur. In Genadedal, Velderblok 2, 3010 Kessel-lo

De excursies vinden plaats op zaterdag van 9 tot 12 uur.

Winterplanning:

Wanneer	Wat	Waar	Wie
19 januari vanaf 14u	Wandeling met gebak. Aansluitend, algemene vergadering	Basisschool De Cocon Veldonkstraat 10 Tremelo	Bruno Wallyn 0478/ 07 00 44
2 maart vanaf 14u	Focuswandeling	aan de kerk Pater Damiaanplein Tremelo	Bruno Wallyn 0478/ 07 00 44

*Natuurpunt Tremelo
wenst iedereen fijne feesten
en een Gelukkig Nieuwjaar*

